Motion

1979/80: 258

av Tage Adolfsson om skyldighet att i motion ange hur kostnad för föreslagen åtgärd skall täckas

Sveriges ekonomiska läge inger oro. Trots växande exportframgångar under 1978 och 1979 ökar underskottet i bytesbalansen och torde för 1980 uppgå till 12 miljarder kronor. Samtidigt ökar budgetunderskottet till ca 50 miljarder kronor.

Det finns naturligtvis flera orsaker till denna utveckling. Stigande oljepriser, lågkonjunkturer samt högt kostnadsläge torde vara några förklaringar till att Sverige kommit in i denna onda cirkel. Ytterligare en faktor av väsentlig betydelse är den offentliga sektorns expansion. Sverige har i dag den klart största offentliga sektorn i den fria världen. Över 60 % av BNP går till offentliga utgifter. Såväl tillväxten i statsbudgeten som den kommunala expansionen är för snabb.

När det gäller statsbudgeten är ett av problemen de automatiska kostnadsstegringarna inom socialförsäkringssystemet men även beslut om nya kostnadskrävande reformer som säkert är önskvärda men som vi egentligen inte har råd med.

Ett belysande exempel utgör den kommunala expansionstakten som enligt överenskommelse mellan stat och kommun skulle få uppgå till 3 % men i själva verket är uppe i 6 %.

Om utvecklingen får fortgå i samma takt som i dag kommer år 1991 samtliga inkomster som människorna har här i landet att gå till skatt. En sådan utveckling måste förhindras.

Naturligtvis måste först och främst åtgärder av rent ekonomiskt slag sättas in för att bekämpa denna "offentliga fara". Men även andra åtgärder behöver vidtas. En betydelsefull sådan vore om samtliga beslutsfattare i Sveriges riksdag ålades att anvisa varifrån pengarna skall tas om de framför motionsförslag som kan tänkas kosta pengar. En sådan "medelsanvisningsplikt", skulle säkert dämpa de ständigt stegrade kraven på reformer och öka "kostnadsansvaret" både bland riksdagsledamöter och medborgare i allmänhet.

En liknande regel som den som ovan skisserats borde också gälla för de kommunalt förtroendevalda.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen uttalar att motionsförslag som inlämnas av riksdagsledamöter i Sveriges riksdag i de fall de medför utgiftsökningar bör åtföljas av anvisning om hur utgiften skall täckas.

Stockholm den 17 januari 1980

TAGE ADOLFSSON (m)